

סדר דין: רגיל

**בבית משפט השלום בירושלים**

בעניין :

\_\_\_\_\_ ת'בחה, ת.ז.  
מכפר רמון, ת.ד. 510, נפת רמאללה

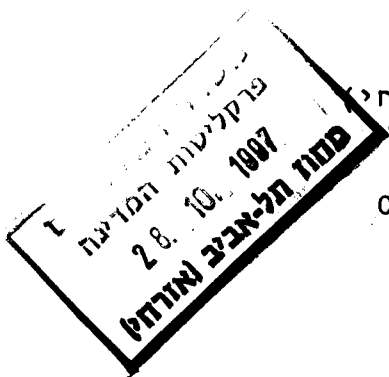
ע"י ב"כ עוה"ד אליהו אברם ו/או  
האלה ח'ורי ו/או הישאם שבאיטה  
מהמוקד להגנת הפרט  
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר  
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200  
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

**התובע**

נ ג ד

1. מדינת ישראל, משרד הבטחון  
ע"י פרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי)  
רח' הנרייטה סאלד 1  
תל אביב 64924  
טל: 03-6970222; פקס: 03-6918541

2. אורן נמני  
מרח' חבצלת השרון 7/8  
כפר סבא 44280



**הנתבעים**

מהות התביעה: עשיית עושר ולא במשפט + נזיקת

סכום התביעה: 20,255 ש"ח

**כתב תביעה**

1. התובע הינו יליד 1964, מורה במקצועו ותושב הכפר רמון שבנפת רמאללה.
2. הנתבעת מס' 1 הינה והיתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית על הנפקת תעודות מעבר לתושבי אזור הגדה המערבית (להלן: "האזור") לצורך יציאה לחו"ל.  
הנתבע מס' 2 שימש בתקופה הרלוונטית לתביעה זו כמ"מ ראש מדור המינהל המשפטי בלשכת היועץ המשפטי לאזור. מכח תפקידו זה טיפל הנתבע מס' 2 בפנייתו של התובע ביחס לאירועים נשואי התביעה.
3. ביום 8.6.94 הגיש התובע בקשה ללשכה למינהל האוכלוסין של משרד הפנים שבמינהל האזרחי ברמאללה לשם קבלת תעודת מעבר ליציאה לחו"ל. התובע נדרש לתעודה זו מכיוון שרצה לצאת לארה"ב על מנת לבקר את אחיו השוהה שם.

התובע שילם את האגרה הנדרשת להגשת הבקשה באמצעות בולים בסך 160 ש"ח. צילום האישור שניתן לתובע על הגשת הבקשה ותשלום האגרה רצ"ב כנספת א' לתביעה.

4. מיד לאחר מכן פנה התובע לשם קבלת תעודת המעבר, אך נדרש על ידי קצין המינהל האזרחי, שהזדהה כ"קפטן רפי", לשלם סכום נוסף בסך 350 ש"ח בגין קנס. משסירב התובע לשלם סכום זה, עליו לא ניתן לו כל הסבר, סירב "קפטן רפי" להעניק לתובע את תעודת המעבר.
5. התובע פנה למוקד להגנת הפרט, וביום 27.6.94 כתבה מנהלת המוקד, הגב' דליה קרשטיין, לנתבע מס' 2 וביקשה בירור לגבי הבסיס לדרישת התשלום הנוסף בסך 350 ש"ח שהופנתה לתובע.  
מכתבה של הגב' קרשטיין מיום 27.6.94 רצ"ב כנספת ב'.
6. ביום 18.9.94 השיב הנתבע מס' 2, כי התובע נדרש לשלם 350 ש"ח בתור קנס בשל העובדה שהתובע, כביכול, משתמש בתעודת מעבר כתעודה מזהה, "דבר המהווה עבירה מינהלית".  
מכתבו של הנתבע מס' 2 מיום 18.9.94 רצ"ב כנספת ג'.
7. ביום 19.10.94 השיבה ב"כ התובע, עוה"ד חורי, לנתבע מס' 2, כי התובע אינו מחזיק בכל תעודת מעבר ולכן אין בסיס להטלת הקנס כעולה ממכתבו. מכתבה של עו"ד חורי מיום 19.10.94 רצ"ב כנספת ד'.
8. ביום 29.12.94 השיב הנתבע מס' 2, כי "לאחר בירור נוסף" התברר כי דרישת התשלום הנוסף היא עקב העובדה שהתובע לא השיב את תעודת המעבר שניתנה לו, כביכול, תוך שבוע ימים מיום נתינתה. גם התנהגות זו מהווה "עבירה מינהלית וכרוך בתשלום קנס מינהלי", לפי טענתו של הנתבע מס' 2.  
מכתבו של הנתבע מס' 2 מיום 29.12.94 רצ"ב כנספת ה'.
9. בעקבות פנייה נוספת של עוה"ד חורי, ענה הנתבע מס' 2 ביום 31.1.95, כי בדיקה נוספת שערך העלתה כי התובע נדרש לשלם סכום של 165 ש"ח בעבור הנפקת תעודת מעבר ואשרה וסכום של 120 ש"ח בעבור אגרת השחתה, ובסה"כ 280 ש"ח.  
מכתבו של הנתבע מס' 2 מיום 31.1.95 רצ"ב כנספת ו'.
10. ביום 28.9.95 פנתה עוה"ד חורי לנתבע מס' 2, וביקשה לקבל הסבר לסתירות שבתשובות השונות מטעמו. כמו כן הודיעה עוה"ד חורי כי התובע אינו מעוניין עוד בהוצאת תעודת מעבר, וכי הוא דורש את השבת הסכום בסך 160 ש"ח אותו שילם בעבור הנפקת תעודת המעבר, בצירוף ריבית והצמדה.  
מכתבה של עוה"ד חורי מיום 28.9.95 מצ"ב כנספת ז'.
11. ביום 21.11.95 ענה סרן יהודה כהן, בשם היועץ המשפטי לאזור, כי תעודת המעבר הונפקה לתובע על פי בקשתו ועל סמך בקשה זו חוייב בתשלום אגרה, וכי לא ניתן לטעון כי הרשויות חייבות להחזיר לו כסף על שירות שהוא ביקש וקיבל.  
מכתבו של סרן כהן מיום 21.11.95 רצ"ב כנספת ח'.

12. ביום 3.3.96 השיבה עוה"ד חורי כי התובע מעולם לא קיבל את תעודת המעבר, ודרשה שוב את השבת סכום האגרה ששולם על ידי התובע. מכתבה של עוה"ד חורי מיום 3.3.96 רצ"ב כנספת ט'.
13. ביום 14.3.96 השיב הנתבע מס' 2 כי תעודת המעבר היתה מוכנה עבור התובע, אך התובע סירב לקבלה "בגלל שהחליט כי אין רצונו בתעודה", ולכן לא ניתן להשיב לו את כספו. מכתבו של הנתבע מס' 2 מיום 14.3.96 רצ"ב כנספת י'.
14. ביום 16.5.96 פנתה עוה"ד חורי שוב לנתבע מס' 2 והזכירה, כי התובע לא קיבל את תעודת המעבר, על אף תשלום האגרה, כיוון שהוא נדרש לשלם שלא כדין סכום נוסף של 350 ש"ח וסירב לדרישה זו. עוה"ד חורי ביקשה שוב את השבת סכום האגרה ששולם להוצאת התעודה. מכתבה של עוה"ד חורי מיום 16.5.96 רצ"ב כנספת יא'.
15. ביום 29.5.96 השיב הנתבע מס' 2 בשני משפטים אלה: "העובדות שבידנו שפורטו בתכתובת העניפה שבנדון סותרות את האמור במכתבך. אי לכך, אין מקום לתביעתך". מכתבו של הנתבע מס' 2 מיום 29.5.96 רצ"ב כנספת יב'.

#### אחריות הנתבעת מס' 1 עשיית עושר ולא במשפט

16. התובע יטען כי הנתבעת מס' 1, שקיבלה ממנו ביום 8.6.94 סכום בסך 160 ש"ח בעבור הנפקת תעודת מעבר, לא העניקה לו מעולם את התמורה בעבור התשלום. בנסיבות אלה, ובייחוד לאחר שב"כ התובע הודיעה עוד ביום 28.9.95 כי התובע אינו חפץ עוד בהנפקת התעודה האמורה, היה על הנתבעת מס' 1 להשיב את הסכום ששולם, בצירוף ריבית והצמדה. לאור זאת, על הנתבעת מס' 1 להשיב את הסכום האמור כשהוא משוערך למועד הגשת תביעה זו בסך 255 ש"ח.

#### רשלנות

17. הנתבעת מס' 1 אחראית באחריות שילוחית לרשלנות הנתבע מס' 2, שתפורט להלן, וזאת בהיותו שלוחה של הנתבעת מס' 1 ו/או פועל מטעמה ו/או בשל ההיתר שנתנה הנתבעת מס' 1 ו/או בשל אישורה למעשים אלה.
18. התובע יוסיף ויטען כי הנתבעת מס' 1 אחראית לנזק התובע באחריות אישית עקב רשלנות ו/או חוסר זהירותה ו/או הפרת חובה תקוקה שלה המתבטאת במעשים ו/או במחדלים הבאים, במצטבר, בהשלמה ו/או לחילופין:  
א. לא פיקחה או לא פיקחה כראוי על מעשיהם של חיילי צה"ל באיזור, ובכללם מעשיהם של קציני המינהל האזרחי ושל הנתבע מס' 2 ביחס לאירועים נשואי כתב התביעה.  
ב. לא מילאה את חובותיה על פי הדין לדאוג לתושבי האיזור בכלל ולתובע בפרט.

ג. לא מנעה מהנתבע מס' 2 להטיח בתובע האשמות שווא, אשר תכליתן הייתה התחמקות מחובת הנתבעת מס' 1 להעניק לתובע תעודת מעבר או להשיב לתובע את כספו.

### אחריות הנתבע מס' 2 רשלנות

19. התובע יטען כי הנתבע מס' 2 התרשל באופן טיפולו בפניות התובע, והתרשלות זו באה לידי ביטוי בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא בדק את תלונת העותר עד תומה, בטרם השיב לפנייה. הדבר עולה מכל אחת מתשובות הנתבע מס' 2, אשר מבוססות כביכול על בדיקה נוספת של העובדות.

ב. השיב לפניית העותר בארבע דרכים שונות, המבוססות על תשתית עובדתית שונה והסותרות זו את זו. מכאן עולה, כי גם לדעת הנתבע מס' 2 לכל הפחות שלוש מתשובותיו אינן נשענות על כל תשתית עובדתית.

ג. הטיח בתובע האשמות על ביצוע עבירות מינהליות מצידו ועל הטלת קנס בגינן, וזאת מבלי שעמדה בפניו תשתית ראייתית סבירה לביסוס האשמות אלה או לביסוס ההנחה שננקטו נגד התובע ההליכיים המתחייבים על פי הדין לצורך הטלת קנס מינהלי.

ד. התחמק מחובתו לדאוג להשבת הסכום אותו שילם התובע.

### הפרת חובה חקיקה

20. התובע יטען כי הנתבע מס' 2 הפר חובות חקוקות שבדין, אשר נועדו להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע, וכי נזקי התובע נגרמו עקב הפרת אותן חובות.

21. התובע יטען, כי בין היתר, הופרו החובות החקוקות הבאות:

א. סעיף 11 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, המחייב את כל רשויות השלטון לכבד את זכויות היסוד של האדם, ובכללן הזכויות לכבוד ולקניין המעוגנות בסעיפים 2, 3 ו-4 לחוק היסוד.

ב. סעיף 280(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, המחייב כל עובד ציבור, לרבות חייל, שלא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכות הפרט תוך שימוש לרעה בסמכותו.

ג. סעיף 124 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, המחייב כל חייל שלא להתרשל במילוי תפקידו בצבא.

## הנזקים

22. התובע יטען כי הינו זכאי, בנוסף על השבת הסכום ששילם בעבור תעודת המעבר שלא ניתנה לו מעולם, לפיצוי בגין עוגמת הנפש אשר נגרמה לו כתוצאה ממעשיהם ומחדליהם של הנתבעים, המפורטים בכתב התביעה. עוגמת הנפש שנגרמה לתובע כוללת הטרדה, פגיעה בשמו הטוב ופגיעה בכבודו, והיא מתבטאת, בין השאר, באלה:

א. הנתבעים לא העניקו לתובע את תעודת המעבר בעבורה שילם, ובכך סיכלו את כוונתו לנסוע לחו"ל ומנעו ממנו לבקר את אחיו השוהה בארה"ב.

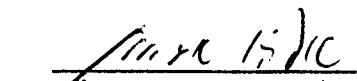
ב. בתשובותיו לפניית ב"כ התובע, הטיח הנתבע מס' 2 בתובע האשמות חסרות בסיס, כאילו עבר התובע עבירות כלשהן, וכאילו סירב לשלם קנס בגין אותן עבירות, ובכך פגע בשמו הטוב של התובע והטרידו לשווא.

ג. הנתבע מס' 2, בטיפולו הרשלני והשרירותי בתלונת התובע ובתשובותיו הסותרות לתלונה, גרם לתובע הטרדה מתמשכת ומיותרת בנסיונו לעמוד על זכויותיו וכן פגע בכבודו כאדם הזכאי לבירור הוגן וענייני של תלונתו נגד רשויות השלטון.

מעשים ומחדלים אלה גרמו לתובע עוגמת נפש מרובה, ועל כן התובע מעמיד את תביעתו בשל נזקים אלה על סך 20,000 ש"ח.

23. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

24. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם ביחד ולחוד להשיב לתובע את הסכום אותו שילם ואשר בעבורו לא זכה לתמורה, ולשלם לתובע את נזקיו כמפורט בכתב התביעה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל, בנוסף להוצאות המשפט.

  
אליהו אברם, עו"ד  
ב"כ התובע

ירושלים, היום 28 לחודש אוקטובר לשנת 1997

(ת.ש. 6193, מ"מ 19261)